

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 11C/491/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214216082
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marie Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2016:2214216082.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou JUDr. Mariou Mészárosovou v právnej veci žalobcu: Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653, so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, zast.: Advokátska kancelária, JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., so sídlom Sad A. Kmeťa 24, 921 01 Piešťany proti žalovanému: U. U., R.. XX.XX.XXXX, D. B. U. XX/X, XXX XX U. J., U.. V.J. S.. F. A., U. V. I. Z., o zaplatenie 19.292,47 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 8.127,27 eur spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 8 % zo sumy 8.127,27 eur počnúc od 20.11.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu, podal dňa 11.08.2014 na tunajší súd žalobu, ktorou žiadal zaviazat' žalovaného na zaplatenie sumy 19.292,47 eur, úroku z omeškania a na náhradu trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že dňa 13.03.2009 Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, uzavrela s právnym predchodcom žalovaného Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky. Na základe tejto zmluvy žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 12.000,- eur. Dohodnuté splátky vo výške 194,05 eur mesačne žalovaný nesplácal. Žalobca poskytnutý úver ku dňu 19.11.2013 zosplatnil, čím sa stala splatnou celá pohľadávka. Ku dňu 22.11.2013 dosiahla sumu 19.292,47 eur na istine, 4.254,21 eur na príslušenstve.

Súd s poukazom na ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z.z.; vyzval žalobcu, aby súdu oznámil, či na podanom návrhu trvá, nakoľko predmetom konania sú splátky s neznámym dátumom splatnosti. Tiež mu súd oznámil, že z dôvodu § 4 ods. 2 písm. d), i) je v zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. je úver bezúročný a bez poplatkov.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že na podanej žalobe trvá v celom rozsahu, nakoľko vzhľadom na účinnosť ust. § 52 ods. 2 OZ od 13.06.2014 nemožno v danom prípade vychádzať pri posúdení otázky premlčania z občianskeho zákonníka, ale je potrebné vychádzať z ustanovenia ObZ a z toho, že premlčacia doba je 4-ročná. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 6 M Cdo/4/2012zo dňa 27.03.2013, podľa ktorého Zmluva o úvere upravená ust. § 497 až 507 Obchodného zákonníka je tzv. absolútnym obchodom, čo znamená, že na tento právny vzťah bez ohľadu na jeho účastníkov sa spravuje Obchodným zákonníkom. Poslednú splátku vo výške 200,- eur realizoval žalovaný dňa 15.07.2013. Zopakoval, že dlh na istine je 15.038,26 eur, na príslušenstve je 4.254,21

eur, a to na úrokoch (z úveru?) 3.461,36 eur vyčíslených z tejto istiny za obdobie od 01.05.2012 do 22.11.2012 za úrokovej sadzby 14,60 % ročne a na úrokoch z omeškania 792,85 eur vyčíslených z tejto istiny za obdobie od 16.07.2013 do 22.11.2013 za úrokovej sadzby 8 % ročne.

Súd preto vo veci nariadil pojednávanie s dokazovaním.

V priebehu konania súd zistil, že žalovaný sa nezdržiava v mieste svojho trvalého bydliska a jeho súčasný pobyt sa súdu nepodarilo zistiť, preto dňa 02.09.2015 bol žalovanému podľa § 29 ods. 2 O.s.p. ustanovený opatrovník. Ten dňa 09.09.2015 súdu oznámil, že nárok neuznáva a namieta premlčanie práva.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu žalobcu, oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, najmä so zmluvou o splátkovom úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami, oznámením Slovenskej sporiteľne, a.s. o mimoriadnej splatnosti úveru a pokusom o zmier, vyjadrením žalobcu a zistil nasledovný skutkový stav.

Dňa 13.03.2009 bola uzatvorená medzi veriteľom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00151 653 a dlžníkom - Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 12.000,- eur pri fixnej úrokovej sadzbe 14,60 % ročne. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver uhradiť ho pravidelnými 119 mesačnými splátkami po 194,05 eur vždy k 20. dňu v mesiaci s dátumom prvej splátky dňa 20.04.2009 a dátumom poslednej splátky dňa 20.02.2019.

Súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky.

Ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Preto bolo potrebné riadiť sa všeobecnou právnou úpravou.

Treba pritom podotknúť, že v tomto prípade sa jedná o spotrebiteľský vzťah, a teda podľa § 54 ods. 2 OZ sa na takýto vzťah použije ustanovenie zákona, ktoré je pre spotrebiteľa výhodnejšie, čo sa použije aj na posudzovanie platnosti právnych úkonov, a to z dôvodu, že na strane žalovaného je spotrebiteľ, ktorý má stále slabšie postavenie oproti druhej strane, na ktorej vystupuje dodávateľ, ktorý koná svoju činnosť v rámci svojho podnikania a má k dispozícii, okrem financií aj ľudí s právnickým a ekonomickým vzdelaním.

Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 102/2014 Z.z., Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 336/2005 Z.z., v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34).

Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroanea Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vnesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa ust. čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok. Podľa ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

1/ K výške uplatneného nároku:

Podľa § 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov - teda zákona platného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere - spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. b) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

V súlade s § 2 písm. c) cit. zák. celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru s výnimkou sankcií a poplatkov uvedených v zákone.

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí6) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2001-258>> musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Podľa § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pri nespnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 5 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ak bol spotrebiteľský úver poskytnutý na zakúpenie tovaru alebo poskytnutie služby, veriteľ je oprávnený od zmluvy odstúpiť, 9) ak je spotrebiteľ v omeškaní jednej splátky za časové obdobie dlhšie ako tri mesiace alebo dvoch splátok.

Podľa § 6 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľ má povinnosť uhradiť úrok len za časové obdobie od poskytnutia spotrebiteľského úveru do jeho splatenia.

V danej veci bolo preukázané, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 12.000,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť pravidelnými 119 mesačnými splátkami po 194,05 eur splatnými vždy v 20. deň v mesiaci, pri úrokovej sadzbe 14,60 % ročne a RPMN 16,65 %, s dátumom prvej splátky 20.04.2009 a dátumom poslednej splátky 20.02.2019. Žalovaný realizoval poslednú platbu (splátku) v sume 200,- eur dňa 15.07.2013. Z úveru 12.000,- eur do mimoriadnej splatnosti úveru s dátumom 19.11.2013 žalovaný zaplatil 3.872,73 eur. Žalobca dňa 22.01.2015 a 08.01.2016 na výzvu súdu zo dňa 14.11.2014 k absencii výšky, počtu a termínov splátok (nielen) istiny (ale aj) úrokov a iných poplatkov v úverovej zmluve - tak ako to má na mysli ust. § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch - uviedol:
- K splátkam: každá splátka vo výške 955,- Sk (má byť 194,05 eur) bola splátka k 20.dňu v kalendárnom mesiaci a spolu bolo dohodnutých 60 splátok (má byť 119),
- K úrokom: tie boli splatné vždy v posledný deň kalendárneho mesiaca,
- K poplatkom: bol dohodnutý mesačný poplatok za správu úveru vo výške 60,- Sk mesačne. Žaloba poukázal na článok I. bod 1 úverovej zmluvy. V zmysle bodu 5.5.7.1. úverových podmienok dohodnuté úroky a poplatky sú súčasťou istiny, t.j. súčasťou každej splátky splatnej vždy k 20.dňu kalendárneho mesiaca.

Súd uzatvára, že úver je bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z.).

- K splátkam: výška - 194,05 eur, počet - 119, termín splátok - 20.deň, dohodnutý bol v článku I bod 1 úverovej zmluvy,
- K úrokom: výška - 14,60 % ročne dohodnutá bola, splatnosť - mesačne, v posledný deň mesiaca dohodnutá bola. Počet splátok úrokov v zmluve chýba.
- K poplatkom: v článku I bod 1 úverovej zmluvy sa udáva, že poplatky spojené s vedením účtu dlžníka sú uvedené v Sadzobníku alebo vo Zverejnení. Teda výšku, počet a termín splátok poplatkov úverová zmluva neobsahuje, okrem poplatku za správu úveru vo výške 1,99 eur mesačne, u ktorého však chýba počet (mesiacov) a termín platby (v mesiaci).

Pokiaľ uvedené nie je presne definované v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia, ale spoločne (istina, úroky a poplatky) a predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere túto zákonnú náležitosť postráda (rozsudok Krajského súdu Žilina 6Co 1/2013 zo dňa 20.6.2013), sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Spojenie istiny, úrokov a poplatkov v zmluve nemožno považovať za náležitosti zmluvy v zmysle zákona.

2/ K námietke premlčania práva:

Podľa ustanovenia §100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa ustanovenia §101 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa ustanovenia §103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa ustanovenia §5b Zák. č. 250/2007 Z.z., orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihlada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Pri spotrebiteľských právnych vzťahoch sa použije právna úprava, ktorá je výhodnejšia pre spotrebiteľa a to bez ohľadu na to, či sa jedná o právny vzťah z Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka alebo iného zákona. Použitie práva výhodnejšieho pre spotrebiteľa vyplýva aj z nálezu, resp. z uznesenia Ústavného súdu SR z 19.06.2013, sp.zn. ÚS 402/2013-10.

Na základe ustanovenia § 5b) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, súd ex offio prihladal na premlčanie uplatneného nároku. Zároveň podľa aktuálnej judikatúry a § 54, ods. 2 OZ, súd použije v spotrebiteľských sporoch právnu úpravu výhodnejšiu pre spotrebiteľa. Pozri napríklad aj Uznesenie ÚS SR sp. zn. ÚS 402/2013-10 z 19. júna 2013. Preto súd na tento vzťah aj čo sa týka premlčania použil ustanovenia Občianskeho zákonníka, a teda trojročnú premlčaciu dobu. Súd aplikoval pre plynutie premlčacej doby ustanovenie občianskeho zákonníka, nakoľko sa jedná o spotrebiteľa a spotrebiteľský charakter zmluvy, a z tohto dôvodu nemožno aplikovať na plynutie premlčacej doby ustanovenia obchodného zákonníka a teda 4- ročnú premlčaciu dobu, tak ako vo svojom vyjadrení žiadal žalobca, ktorý poukazoval na skutočnosť, že zmluva o úvere je absolútnym obchodom.

Podľa § 103 O.z. ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pri nesplnení niektorých zo splátok stane zročným celý dlh začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Dohoda medzi veriteľom a dlžníkom o splnení dlhu v splátkach umožňuje veriteľovi, aby od dlžníka požadoval vždy iba zaplatenie tej splátky, ktorá sa stala zročnou. Každá zo splátok totiž predstavuje samostatné plnenie a preto pre každú splátku začína plynúť premlčacia doba podľa § 101 O.z. samostatne.

Z obsahu predmetnej zmluvy o splátkovom úvere vyplýva, že účastníci zmluvy si dohodli splatenie úveru v pravidelných mesačných splátkach, kde každá splátka mala dohodnutú samostatnú splatnosť a bola aj dohodnutá splatnosť celého úveru a to s dátumom 20.02.2019. Pred týmto dátumom žalobca ku dňu 19.11.2013 úver zosplatnil.

Súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/54/2007, zo dňa 17.06.2008, v ktorom Najvyšší súd SR vyslovil právny názor, že premlčacia doba začne plynúť po lehote splatnosti celého úveru. Nakoľko mimoriadna splatnosť úveru nastala dňa 19.11.2013 je zrejmé, že ku dňu podania žalobného návrhu 11.08.2014 nárok premlčaný nebol.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Je nepochybné, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením svojho záväzku, a preto žalobca má nárok aj na úrok z omeškania. Súd priznal žalobcovi podľa ustanovenia § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania, ktorého výška je v súlade s ustanovením § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/95 Z.z. tak, ako si ho žalobca uplatňoval, a to po zosplatnení dňom 19.11.2013, teda za obdobie od 20.11.2013 do zaplatenia.

Súd uzatvára: Vzhľadom na zistený skutkový stav dospel súd k záveru, že návrh žalobcu je dôvodný do výšky istiny v sume 8.127,27 eur, keď vychádzal na základe hore uvedeného zo záveru, že poskytnutý úver je bez úrokov a bez poplatkov. Súd mal preukázané, že z poskytnutých 12.000,- eur žalovaný uhradil 3.872,73 eur. Keďže úver je bezúročný a bez poplatkov, čistá splátka poskytnutého úveru predstavuje 100,84 eur, avšak výhodu splátok žalovaný zosplatnením úveru stratil. Rozdiel medzi 12.000,- eur a zaplatenými 3.872,73 eur je 8.127,27 eur, ktorú sumu súd žalovaného zaviazal žalobcovi zaplatiť spolu s ročnými úrokmi z omeškania vo výške 8 % počnúc dňom nasledujúcim po zosplatnení úveru až do zaplatenia. Vo zvyšku súd žalobný návrh zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. V danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 19.292,47 eur s príslušenstvom a súd priznal žalobcovi len zaplatenie sumy 8.127,27 eur s príslušenstvom, a teda jeho úspech predstavuje 42 % a úspech žalovaného predstavuje 58 %. Po odrátaní neúspechu žalobcu od jeho úspechu patrí žalovanému náhrada trov konania vo výške 16 % z celkovej výšky trov konania. Žalovaný si trovy konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 205 ods.3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá toto vykonateľné uznesenie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (§ 251 ods. 1 O.s.p.). Ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.